

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Beroep
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. drs. H.P.M. Kester
(lid) : mr. M.E. Companjen
(lid) : mr. S.E.A. Vermeer-de Jongh
juridisch secretaris : mr. M. Kaemingk

Zaaknummer : B 2023001/2023-80-01

In de zaak van:

1. **Betrokkene in hoger beroep**

Naam : [Betrokkene]
Adres : [Adres]
PC/Gemeente : [Woonplaats]

2. **Aangever in eerste aanleg**

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond
Gevestigd te : Amstelveen
Vertegenwoordigd door : mr. M.P. de Graaf (aanklager bij het ISR)

3. **Het procesverloop**

- op 2 augustus 2022 heeft de aanklager namens de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond (hierna: KNLTB) aangifte gedaan tegen [Betrokkene] van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft op 22 december 2022 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak:
 - o de aanklager niet-ontvankelijk verklaard in zijn aangifte, omdat artikel 5 van het tuchtreglement geen zelfstandige grondslag kan zijn voor een tuchtrechtelijk verwijt;
 - o de KNLTB veroordeeld in de kosten.
- de uitspraak is op 23 januari 2023 verzonden aan partijen;
- de aanklager heeft bij beroepschrift (met productie 1 tot en met 6) van 22 februari 2023 beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie;
- het beroepschrift is op 1 maart 2023 aan [Betrokkene] gezonden. In de begeleidende brief is toegelicht dat het beroep van de aanklager niet ziet op de beoordeling van de gestelde overtreding, maar op de uitleg van een artikel van het tuchtreglement. Omdat de aanklager in hoger beroep geen straf eist tegen [Betrokkene], is aan [Betrokkene] de vraag gesteld of hij wil afzien van het indienen van verweer en of hij ermee instemt dat het verweer buiten hem om schriftelijk wordt afgedaan;

- bij e-mail van 14 maart 2023 heeft [Betrokkene] zijn akkoord gegeven op de voorgestelde handelwijze;
- de commissie van beroep heeft de zaak schriftelijk behandeld.

4. **De procedure in eerste aanleg**

4.1. Op 21 december 2021 heeft [Meldster], die op uitnodiging van [Betrokkene] een masterclass zou geven, melding gedaan van grensoverschrijdend gedrag van [Betrokkene]. [Betrokkene], die lid is van de KNLTB, zou haar bij de begroeting in haar bil hebben geknepen. [Meldster] is geen lid van de KNLTB. De aanklager heeft op 2 augustus 2022 aangifte gedaan tegen [Betrokkene]. In de aangifte wordt hem verweten dat hij (primair) artikel 6 lid 3 aanhef en onder ii, lid 4 en lid 11 en (subsidiair) artikel 7 lid 2 onder a en lid 3 onder h van het tuchtreglement heeft overtreden. Op de mondelinge behandeling van 28 november 2022 heeft de aanklager de grondslag van zijn aangifte gewijzigd naar artikel 5 van het tuchtreglement. Daarin is onder andere bepaald:

- lid 1: *“Seksuele intimidatie is, elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een seksuele connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een bedreigende, vijandige of beledigende, vernederende of kwetsende situatie wordt gecreëerd.”;*
- lid 3: *“Seksuele intimidatie is een verboden gedraging. Dit verbod geldt voor eenieder die lid is van een sportbond. Voor leden die tevens bestuurder, functionaris zijn binnen en, of begeleider zijn bij, een sportbond of sportvereniging, gelden naast de algemene regels met betrekking tot seksuele intimidatie tevens de in artikel 6 opgenomen gedragsregels.”.*

De aanklager heeft als straf een voorwaardelijke schorsing van het lidmaatschap van de KNLTB voor een periode van drie maanden, met een proeftijd van een jaar geëist.

4.2. [Betrokkene] heeft verweer gevoerd en de hem verweten gedraging betwist.

4.3. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat de aanklager niet-ontvankelijk is in zijn aangifte, omdat artikel 5 van het tuchtreglement geen zelfstandige grondslag kan zijn voor het tuchtrechtelijke verwijt dat [Betrokkene] wordt gemaakt. Volgens de tuchtcommissie kan de aanklager alleen ontvankelijk worden verklaard indien de klacht is gebaseerd op artikel 6 of 7 van het tuchtreglement. Artikel 5 is een inleidend artikel, aldus de tuchtcommissie.

5. **De gronden van beroep**

Standpunt van de aanklager

5.1. De aanklager is alleen in beroep gegaan tegen het oordeel van de tuchtcommissie dat hij niet-ontvankelijk is in zijn aangifte. Volgens de aanklager is artikel 5 van het tuchtreglement geen inleidend artikel en kan het een zelfstandige grondslag vormen voor een aangifte. De aanklager heeft uitdrukkelijk geen beroep aangetekend tegen de feitelijke uitkomst van de zaak. De aanklager vraagt de commissie van beroep dus niet om de [Betrokkene] verweten gedraging inhoudelijk te beoordelen en hem daarvoor een straf op te leggen. Om zijn formele standpunt te onderbouwen heeft de aanklager – samengevat – het volgende aangevoerd.

- 5.2. Uit jurisprudentie van de Hoge Raad¹ en het CAS² volgt dat het tuchtreglement naar objectieve maatstaven moet worden uitgelegd. Naast de taalkundige betekenis van de bewoordingen van het tuchtreglement, zijn ook de ratio daarvan en de redelijkheid van de uitkomst van de uitleg van belang.
- 5.3. Uit de bewoordingen van artikel 5 lid 3 van het tuchtreglement (zie nummer 4.1) blijkt dat dit artikel bedoeld is als een zelfstandige grondslag voor een tuchtrechtelijk verwijt. Het artikel bevat een specifiek verboden gedraging (seksuele intimidatie) voor de expliciet benoemde normadressaten (leden van een sportbond). Het artikel kan daarom als zelfstandige grondslag dienen voor een tuchtrechtelijke aangifte tegen een lid van een sportbond. Dat verandert niet doordat in artikel 6 en 7 geconcretiseerde gedragsnormen voor specifieke leden zijn opgenomen. Die gelden, in aanvulling op de algemene regel van artikel 5 lid 1, (op grond van artikel 6) voor leden die *ook* bestuurder, functionaris of begeleider zijn bij een sportbond of sportvereniging en (op grond van artikel 7) voor leden onderling. Artikel 6 en 7 zijn in het tuchtreglement opgenomen als een aanvullende grondslag en ter verduidelijking van de open norm die in artikel 5 lid 3 van het tuchtreglement is vastgelegd.
- 5.4. Tot slot is de aanklager van mening dat uit de ratio van het tuchtrecht volgt dat artikel 5 een zelfstandige grondslag kan vormen voor een aangifte. Het doel van het tuchtrecht is namelijk het waarborgen van de veiligheid in de sport. In dat kader is het van belang dat seksueel grensoverschrijdend gedrag niet voortduurt en kan worden bestraft. De uitleg die de tuchtcommissie aan het tuchtreglement geeft, strookt niet met deze ratio. Wordt deze uitleg namelijk gevolgd, dan kunnen sportbonden niet optreden tegen seksueel grensoverschrijdend gedrag van leden tegen niet-leden gepleegd in een sportieve context. Deze uitleg van het tuchtreglement is onjuist, onwenselijk en onredelijk.

6. De beoordeling door de Commissie van Beroep

Ontvankelijkheid

- 6.1. Op grond van artikel 26 lid 1 van het tuchtreglement kan onder meer de aanklager beroep instellen tegen een uitspraak van de tuchtcommissie. Uit lid 2 volgt dat dit beroep binnen vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie moet worden ingesteld. Niet ter discussie staat dat het beroep tijdig en op de juiste wijze is ingesteld. Ook is niet in geschil dat [Betrokkene] op het moment van de gestelde overtreding lid was van de bond. De aanklager kan daarom in zijn beroep worden ontvangen.

Kan artikel 5 lid 3 dienen als zelfstandige grondslag voor een tuchtrechtelijk verwijt?

- 6.2. De tuchtcommissie heeft ten onrechte geoordeeld dat artikel 5 lid 3 van het tuchtreglement een inleidend artikel is met als doel het omschrijven van wat in zijn algemeenheid als een overtreding of strafbare gedraging met betrekking tot seksuele intimidatie moet worden beschouwd.
- 6.3. Artikel 5 lid 1 en lid 2 bepalen namelijk wat seksuele intimidatie (ten minste) is en lid 3 bevat vervolgens de norm en de normadressaat. Lid 3 bepaalt dat seksuele intimidatie een verboden gedraging is en dat dit verbod geldt voor "eenieder die lid is van een sportbond". Op grond van artikel 5 is het alle leden van een sportbond dus verboden zich seksueel intimiderend te gedragen. Of er sprake is van een overtreding van het verbod, en dus of een gedraging valt onder de definitie van seksuele intimidatie zoals opgenomen in lid

¹ HR 20 februari 2004, NJ 2005/493, HR 28 juni 2002, NJ 2003/111

² CAS 2013/A/3365 & 3366

1 of lid 2, zal per geval moeten worden beoordeeld. Naast het algemene en voor alle leden geldende verbod in artikel 5 lid 3 van het tuchtreglement, zijn in artikel 6 voor specifiek benoemde personen (bestuurder, functionaris of begeleider) en in artikel 7 voor personen met een specifieke relatie (leden onderling) aanvullende gedragsregels opgenomen. Die gedragsregels gelden dus in aanvulling op, en niet met uitsluiting van het algemene verbod van artikel 5 lid 3. Ook zijn de gedragsregels geen uitputtende uitwerking van het verbod uit lid 3 of de definitie van seksuele intimidatie. Gelet hierop heeft de tuchtcommissie ten onrechte geoordeeld dat de aanklager zijn aangifte niet zelfstandig op artikel 5 lid 3 van het tuchtreglement heeft kunnen baseren.

- 6.4. Of de tuchtcommissie de aanklager ontvankelijk had moeten verklaren in zijn op artikel 5 lid 3 gestoelde aangifte, hangt ook af van de vraag of (i) [Betrokkene] ten tijde van de gestelde overtreding lid was van de KNLTB en (ii) of de gestelde overtreding heeft plaatsgevonden binnen een setting als bedoeld in artikel 5 lid 4. Omdat deze voorwaarden niet in discussie zijn, heeft de aanklager zijn aangifte kunnen baseren op artikel 5 lid 3 van het tuchtreglement en had de tuchtcommissie de aanklager in zijn aangifte ontvankelijk dienen te verklaren. Dit heeft zij ten onrechte niet gedaan en daarom zal de uitspraak van de tuchtcommissie worden vernietigd.
- 6.5. Nu de commissie van beroep op grond van het eerste argument van aanklager zijn aangifte ontvankelijk zal verklaren, behoeft het tweede door hem aangevoerde argument geen bespreking.
- 6.6. Tot slot, de aangifte wordt niet verder inhoudelijk beoordeeld, omdat de aanklager hiervan uitdrukkelijk heeft afgezien. Het door aanklager ingestelde beroep betrof namelijk uitsluitend de hiervoor behandelde ontvankelijkheidskwestie vanwege de mogelijke precedentwerking die uit zou kunnen gaan van het oordeel van de tuchtcommissie en vanwege het belang van een juiste interpretatie van artikel 5 van het tuchtreglement. De commissie van beroep volstaat daarom met de aanklager ontvankelijk te verklaren in zijn beroep.

De kostenveroordeling

- 6.7. De kostenveroordeling is geregeld in artikel 25 lid 11 van het tuchtreglement. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om af te wijken van de daarin opgenomen hoofdregel. De kosten van het beroep worden daarom ten laste van de KNLTB gebracht.

7. De uitspraak

- 7.1. De commissie van beroep:
- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
 - verklaart de aanklager ontvankelijk in zijn aangifte;
 - vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
 - veroordeelt de KNLTB in de kosten van de behandeling in zaak, in deze zaak bepaald op nihil.

8. Beroep in geval van een uitspraak van de commissie van beroep

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op een beroep bij het CAS zijn de regels en de voorwaarden van het CAS

van toepassing. De termijn voor het instellen van beroep bedraagt 21 dagen vanaf het moment dat de uitspraak van de Commissie van Beroep is ontvangen.

Hilversum, 24 april 2023

mr. drs. H.P.M. Kester
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: